

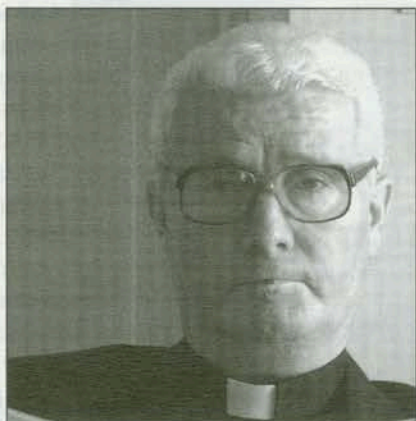
Nakon više od tri desetljeća uspješnog vođenja Časopisa uslijed vrlo zahtjevnih, često i 'nemogućih' okolnosti, Sv. Cecilija je prije dvije godine nastavila bez dvojice ljudi koji su udarili temelje i definitivno najsnažnije obilježili djelovanje našeg časopisa od njegova ponovnog pokretanja 1969. godine. Riječ je o našem dugogodišnjem tajniku vlč. Josipu Korparu i uredniku glazbenog priloga, te akademiku Anđelku Klobučaru – ljudima koji su nakon godina i desetljeća vođenja Časopisa zahvalili na suradnji i vodstvo prepustili pažljivo odabranim mladim nasljednicima.

Intervju s vlč. Korparom i prof. Klobučarem, koji objavljujemo u ovom broju, prilika je za još jedan susret s ljudima s kojima su se neki od naših čitatelja preko Sv. Cecilije družili kroz desetljeća.

VLČ. JOSIP KORPAR

35-godišnje »privremeno rješenje«

Kao tajnik Instituta za crkvenu glazbu (ICG) i tajnik i tehnički urednik časopisa Sv. Cecilija u razdoblju od 1971. do 1999. godine, vlč. Josip Korpar bio je svojevrsna »siva eminencija« našeg Časopisa –

čovjek koji se je kao tehnički urednik i tajnik iz skovitosti brinuo za financije neophodne za osiguranje kontinuiranog izlaska Časopisa. Mnogim Korparovim kolegama ni danas nije jasno kako mu je za rukom polazio taj zadatak koji, ne treba posebno naglašavati, za jedne stručne i još k tome crkvene novine nije lak u nijednim, a osobito u ne-baš-prijateljskim komunističkim vremenima. Posebno zanimljiv detalj u čitavoj priči je mnogima nepoznati podatak da je vlč. Korpar svoju dužnost svih ovih desetljeća obnašao kao – privremeno rješenje! Naime, kad se 1966. godine vratio u Zagreb iz Freiburga gdje je bio na dugotrajnom liječenju od teškog spondiolitisa zglobova, zbog kojeg je oslobođen i od svih dužnosti u pastvi, tadašnji zagrebački nadbiskup mons. Franjo Šeper je, pri neformalnom susretu u kojem je Korpar samo prenosio pozdrave feiburškog nadbiskupa, mladom svećeniku predložio da, na zahtjev ICG-a, »privremeno preuzme dužnost tajnika Instituta«. To privremeno rješenje trajalo je punih 30 godina, plus još pet godina koliko je trebalo za pronalazak Korparova nasljednika i preuzimanje dužnosti.

Sv. Cecilija: *Kako se, nakon angažmana u ICG-u i Sv. Ceciliji, koji se proteže kroz pet desetljeća, danas 'privikavate' na mirovinu i život bez Cecilije i ICG-a?*

Vlč. Korpar: Narod lijepo kaže da svemu jednom dođe kraj i sad bih mogao reći: »lakše se diše«. Dakle, tehnički urednik i tajnik Časopisa bio sam od br. 2 1971. godine do svršetka 2001. godine, znači ravno tri-deset godina. O grafičkom uređivanju, pak, nisam imao pojma. Tome me poučio moj dobar prijatelj don Luka Depolo iz Glasa Koncila. Pripremiti rukopis za tisak traži mnogo vremena, od pisanja teksta preko redakture i lekture, do označavanja širine stupca, tipa slova i slaganja u tiskari. Tamo, pak, treba usporediti rukopis s otiskom i naznačiti pogreške itd. U vrijeme kad sam se ja prihvatio tehničkog uredništva još nije bilo računala pa je sve bilo malo dugotrajnije. Znalo se, naprimjer, dogoditi da dok ja ispravim jednu grešku slagar napravi u istom retku drugu...No i kad su došla računala koja su bitno olakšala i skratila proces redakture i korekture, ipak se znala dogoditi još koja pogreška, znak da smo ljudi. I tako je krajem prošle godine došlo vrijeme da uredništvo i tajništvo Sv. Cecilije predam drugima. Zadnje dvije do tri godine uvodio sam u posao svog nasljednika g. Damira Šumečkog, koji me 1996. godine naslijedio kao tajnik Instituta za crkvenu glazbu (ICG) i pokazao se sposobnim za taj posao. Kad sam vidio da sam Ceciliju predao u dobre ruke, na kraju 2001. godine dao sam neopozivu ostavku na obje funkcije u Sv. Ceciliji. Zato mi nije bilo teško rasti se od Cecilije. Svome nasljedniku sam rekao da sam mu uvijek spreman pomoći ako bude trebalo. Ovom prigodom želio bih od srca zahvaliti svima koji su mi na bilo koji način pomagali u uređivanju Sv. Cecilije.

Sv. Cecilija: *U Ceciliji ste bili praktički od njenog ponovnog pokretanja 1969. godine. Vaš osvrt na okolnosti u kojima je Časopis ponovno startao, razvijao se i djelovao?*

Vlč. Korpar: Nisam osobno bio sudionik ponovnog pokretanja tiskanja Sv. Cecilije. Najzaslužniji za to su bili prof. Luka Perinić, glavni urednik HKD Sv. Ćirila i Metoda, mons. Anđelko Milanović, predstojnik ICG-a i moj studijski kolega dr. Miho Demović koji je tada studirao glazbu na ICG-u. Kad je 1971. godine don Miho

Demović dao ostavku na mjesto tajnika *Sv. Cecilije* ja sam kao tajnik *ICG-a* preuzeo sve obaveze. Od svog postanka *Časopis* je izlazio nekoliko puta (1877.-1878., 1883.-1884., 1907-1944., te 1945. jedan broj). Crkveni glazbenici su 1969. godine smatrali da se *Sv. Cecilija* može opet izdavati. *HKD Sv. Ćirila i Metoda* prihvatilo je da bude izdavač. Polako se širio broj suradnika i pretplatnika koji je rastao iz godine u godinu.

Sv. Cecilija: Mnogi Vaši kolege smatraju Vas svojevrsnim »čarobnjakom« koji je na mjestu tajnika, unatoč nepovoljnim okolnostima uspijevao održati *Časopis* na životu. Zaista, možete li objasniti kako ste uspijevali *Sv. Ceciliju* osigurati opstanak na tržištu?

Vlč. Korpar: Hvala na komplimentu, ali tu nije bilo nikakvog »čarobnjaštva«. Samo sam pokušavao naći način kako povećati broj pretplatnika i suradnika, da *Časopis* dobije na kvaliteti i zanimljivosti. Broj su, primjerice, svake akademske godine povećavali diplomirani studenti našeg *Instituta*. Uputili smo, zatim, dopis hrvatskim biskupima i svim provincijalima i provincijalkama redovničkih zajednica za godišnji novčani prilog jer bez novca nema suradnje. Koliko se sjećam, svi su se odazvali molbi i za to im hvala. Svake godine se u siječnju održavao i svećenički tečaj na Šalati gdje bi također došlo puno mojih kolega svećenika i drugih znanaca i prijatelja. Na moju zamolbu svaki je nešto dao za *Ceciliju*. Osim *Sv. Cecilije ICG* je izdavao razne skladbe i priručnike s područja crkvene glazbe. Pjesmarica *Pjevajte Gospodu pjesmu novu, Priručnik za crkvenu glazbu za buduće svećenike* i *Hrvatske pučke mise* samo su neka od njih. Zamolili smo, zatim i sve hrvatske biskupe i redovničke poglavare da obežu župe i samostane na pretplatu na *Sv. Ceciliju* tako da je prije Domovinskog rata broj pretplatnika iznosio oko 1.500, poslije rata pao je na 700 od kojih je oko 400 redovito plaćalo pretplatu. Sada, kad su se prilike donekle smirile, trebalo bi opet uzastojati da se broj poveća.

Sv. Cecilija: Tko sačinjava publiku *Sv. Cecilije* i kako se ona proteklih tri desetljeća formirala?

Vlč. Korpar: Najsigurniju publiku čine diplomirani studenti *ICG-a* svih smjerova, kao i sadašnji studenti i

profesori. Druga skupina po brojnosti su župski orguljaši. Zatim dolaze visokoobrazovani glazbenici laici čije se skladbe i članci tiskaju u *Sv. Ceciliji*. Naš *Časopis* razmjenjujemo i s drugim glazbenim časopisima u zemlji i inozemstvu, od Austrije i Italije, preko Njemačke do Amerike.

Sv. Cecilija: S novim brojem *Sv. Cecilije* brigu oko tehničke pripreme, financija i distribucije preuzeo je *Glas Koncila*. Kako ocjenjujete taj dogovor i je li suradnje bilo i prije?

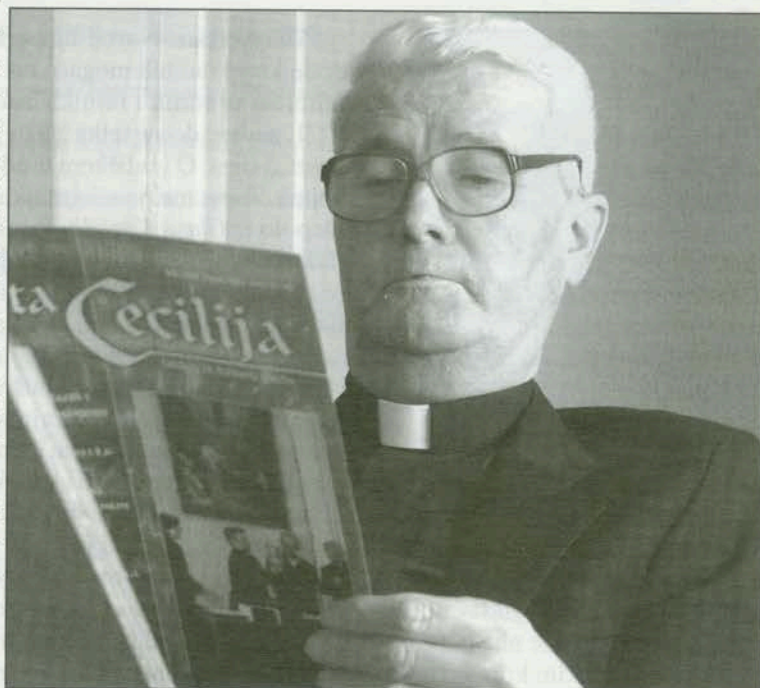
Vlč. Korpar: O tiskarama je odlučivao naš izdavač *HKD Sv. Ćirila i Metoda*, odnosno njegov ravnatelj prof. Radovan Grgec. Svake godine tražio sam predračun za tiskanje *Sv. Cecilije* od tri tiskare. Predračune bih pre-

dočio prof. Grgecu koji je, pregledavši sve ponude, odredio koju ćemo tiskaru izabrati. To su bile tiskare *Zrinski Čakovec*, *Tiskara Varaždin*, privatna tiskara u Sv. Iliji, tiskar u Sv. Ivanu Zelini i *Multigraf* u Zagrebu. Nova uprava *Sv. Cecilije* izabrala je novog izdavača – *Glas Koncila*. Vjerujem da će se time otvoriti više prostora za reklame, što je vrlo bitna financijska stavka. Ja, doduše, nisam upućen u detalje dogovora između rukovodstava dviju kuća, no dobro poznajem svoje na-

sljednike u *Ceciliji* i imam puno povjerenje da su sklopili dobar posao.

Sv. Cecilija: U kojem je stanju hrvatska duhovna i crkvena glazba posljednjih desetljeća? Kakav razvoj svete glazbe predviđate, a time i budućnost *Sv. Cecilije*?

Vlč. Korpar: Ja nisam profesionalni crkveni glazbenik i zato Vam ne bih mogao detaljnije odgovoriti na to pitanje. Ja sam upao u glazbu kao Pilat u *Vjeronanje*. Bio sam pjevač u zboru kod Albe Vidakovića, sopran u gimnaziji i tenor u Bogosloviji. Nisam skladao niti jednu skladbu, a dobivene skladbe koje će ući u *Sv. Ceciliju* uređivao je glazbeni urednik prof. Anđelko Klobučar. Moja dužnost je bila tehnička priprema skladbe za tisk. Kao amater mogao bih reći o prošlosti i o budućnosti samo to da je u zadnje vrijeme u repertoar crkvene glazbe za liturgijske obrede ušlo dosta novih skladbi posve drugog ritma od dosadašnjih. Mislim da će se to

nastaviti, samo će trebati sortirati skladbe koje su više zabavnog karaktera od onih koje su ozbiljnije po tekstu i melodiji i prikladnije za liturgiju.

Sv. Cecilija: *Kao nekadašnji tajnik ICG-a susreli ste mnoge glazbene djelatnike i studente. Kakva su sjećanja na te dane?*

Vlč. Korpar: Sjećanja na njih su ugodna i lijepa. Rado se susrećem s mojim bivšim studentima, malo obnovimo uspomene iz njihovih studentskih dana, malo se našalimo, što je moj običaj. Drago mi je da me ne izbjegavaju, nego me, naprotiv, uvijek rado susreću. Kroz 30 godina sam sreo i upoznao i mnoge laike – crkvene glazbenike. Često su donosili svoje crkvene skladbe za glazbeni prilog *Sv. Cecilije*, a često su pisali i razne izvještaje za naš časopis. Uvijek mi je bilo drago kad su došli na Institut ili kad smo se sretali u gradu. S nekima još i danas održavam prijateljske veze. Nažalost, nekih više nema među nama, nego su otišli na drugi svijet da tamo pjesmom slave Boga.

Sv. Cecilija: *Za kraj, što biste poručili Vašim nasljednicima u Časopisu i čitateljima s kojima ste se, preko Cecilije, desetljećima družili?*

Vlč. Korpar: Mojim nasljednicima želim da uspješno nastave posao koji su preuzeli. Neka nikada ne klonu duhom, jer dobri Bog se brine za sve pa i za njih. Želim da kvalitetu *Sv. Cecilije* podignu na još višu razinu, da pronađu nove suradnike koji će rado plodove uma i srca poklanjati *Sv. Ceciliji*. Neka budu na slavu našoj Crkvi i domovini Hrvatskoj. Dragim čitateljima želim da i dalje marljivo čitaju Časopis, da se glazbeno uzdižu. Koji se osjećaju sposobnima neka surađuju u Časopisu, neka pronalaze nove pretplatnike, svojim glasom i sviranjem neka slave dobroga Boga koji ih je obdario glazbenim sposobnostima. Želim da *Sv. Cecilija* nikad ne prestane izlaziti, da prevlada sve prepreke te da i dalje ljude sve više približuje Bogu, izvoru sve ljepote.

Razgovarao: **Davor Maček**

